

**Aydin
Mədətooğlu**

Bizim yazar

«Haylar tarixin heç bir dövründə «millət» kimi mövcud olmamışdır. Onlar həmişə Asyanın geniş çöllükleri boyunca dağınq halda yaşamış və tanınmış bir xalq sırasına daxil ediləcək heç bir ümumi cəhətləri olmamışdır» (Məsud Əxtar Şeyx, İsləmabad, Pakistan, Yalanlar, yalanlar, bir daha yalanlar. Türklərə qarşı erməni uydurmaları və iddiaları. İngilis dilindən tərcümə edən Babək Seyfəddinoglu, Bakı 2008, səh.20).

«Ermənilər məhəlli səviyyədə tanınırdılar. Onların milli birləşməsi olmamışdır. Onlar arasında heç zaman siyasi bağlılıq mövcud deyildi. Onların yeganə bağlılığı qonşuluq idi. Beləcə, ermənilərin milli hissələri məhəlli xarakterdə idi» (Aslan Kevork, L. Arménie et les Armenians, İstanbul 1914).

Ermənilərin birgə yaşadıqları torpaqlar heç vaxt özləri tərəfindən müstəqil, suveren bir dövlət kimi idarə olunmamışdı. Ermənilərə aid ilk məlumat eradan əvvəl 521-ci ilə aiddir. Onların yaşadıqları bu ərazilər Əhəmənilərin bir əyaləti olmuşdur. Əhəməni şahı Daraya qarşı qiyam qaldırmış, lakin güclü Əhəməni ordusu qarşısında pərişan olan ermənilər Pers ordusunda Makedoniyalı İşgəndərə qarşı savaşa zorlanmışdır (Seçmələr bizimdir - A.M. Bax: Mehmetzade Mirza Balala, Ermeniler ve İran, İstanbul 1927, səh. 14).

Eradan əvvəl 521-ci ildən 344-cü ilə qədər Persiyanın bir əyaləti olan bu ərazilərə sonra Makedoniya İmperiyanının ərazisinə qatılmış və 215-ci ilə qədər bu statusda saxlanılmışdır. 25 il Səlevkilərin hakimiyəti altında qaldıqdan sonra bu ərazilər tez-tez Roma İmperatorluğu ilə Əşkanilər (Parfiya) arasında əldən-ələ keçmişdir. Bizim eranın 220-ci illindən V əsrin əvvəllərinə qədər bu ərazilər Sasani İmperiyanının, VII əsredək Bizans İmperiyanının əyaleti olmuşdur. Sonra isə əreblər bu əraziləri ələ keçirmiş və X əsər qədər idarə etmişlər. Sonra Bizans İmperiya buranı əreblərdən geri almış və XI əsər qədər idarə etmişlər. Bütün bu əsrlər boyu ermənilər dağınq halda, kiçik icmalar şəklində yaşamışlardır. Ermənilərin en böyük səlahiyət dairələri etrafındakı kiçik qəzalara rehbərlik edən feodal zadəganlar səviyyəsində olmuşdur. 1071-ci ildə baş vermiş tarixi «Malazqirt zəfəri»ndən sonra ermənilərin yaşadıqları ərazilər Səlcüqlü Türklerinin əlinə keçmişdir. Müxtəlif imperiyaların tabeçisi

liyində əsrlərlə milli azlıq olaraq ikinci dərəcəli insanlar kimi yaşayan ermənilər Türk hökmranlığı altında öz tarixlərinin «qızıl dövrləri»ni yaşamağa başlamışdır.

1453-cü ildə Osmanlı Türklerinin İstanbulu fəth

rus işgalçılığı ile ittifaqa gərək əlaqələrini genişləndirmiş, bəzi ermənilər silahlı birliklər yaradaraq Rusiya qoşunlarına qoşulub Türklerin çoxluq təşkil etdiyi əraze-lərə hücum etmişdilər. *Ermənilərin bir qismi isə rusların anti-Türk əməliyyatlarını asanlaşdırmaq üçün çugulcu luq edərək onlara hərbi məlumatlar çatdırılmışdır. Bu mü-*

ləri olan ermənilər arasında inamsızlıq və barişmaz ziddiyətlər əmələ gəlmişdi. Ruslar özlerinin imperialist strategiyasının təməl daşını ələ osmanlı cəmiyyəti arasında olan bu parçalanma əsasında qoymuşdu. Bu, Rusiya imperiyasının Aralıq dənizinə və körfəzin isti sularına çıxış əldə etmək üçün çoxillik siyaseti idi. Bu planı

nə ayri-ayrılıqlıda kompensasiya vəd etməli idi. Rusiyanın bu qeyri-müsəlmanları inandırmaq üçün ən yaxşı tələsi onlara müstəqillik vəd etməsi idi. (Seçmələr bizimdir - A.M. Bax: Məsud Əxtar Şeyx, göstərilən əsəri, səh. 36, 37, 38).

Bu işdə slavyanların və yunanların bəxti kifayət qədər getirmişdi. Onlar yaşa-

Türklərə qarşı xristian dünyası və erməni münasibətlərinin xronologiyası

etməsindən sonra Türkler Bursanın erməni keşini Osmanlı İmperiyanında ermənilərin siyasi-dini lideri təyin etmiş, beləliklə, ermənilər tərəfdən heç vaxt görünməmiş yalnız dini azadlıq deyil, hem de Osmanlı İmperiyanın bərabərhüquqlu vətəndaşları kimi söz sahibliyi əldə etmişdilər. Onları uzun əsrlər boyu Osmanlı İmperiyanının «sədaqəli» vətəndaşları kimi sülh və tərəqqi şəraitində yaşamış, Osmanlı İmperiyanının en zəngin tərkib hissəsinə çevrilmişdilər. (Seçmələr bizimdir - A.M. Bax: Məsud Əxtar Şeyx, göstərilən əsəri, səh 21,22).

Bütün bunlara baxmaya-q “erməni xisleti” öz iç üzünü göstərmış, xristian ağalarına qulluq etməyi üstün tutmuş, Osmanlı İmperiyanının çökəməsi üçün əllərində gələn əsirgəməmişlər.

Ermenilərə xüsusi simpatiya bəsləyən rus yazıçısı Stankeviç «Rusiya millətlərinin müqəddərəti» adlı yazısında göstərir ki: «ermənilər osmanlılar ilə iranlıların əldən qurtulub, yabançı bir milletin yardımını ilə bağımsız olmayı daima istəmişlər. Bu məqsədə Knez Ori adlı bir erməni Avropa saraylarını dolaşdıqdan sonra rus çarı I Pyotrə vurmuş, Pyotrdan yardım sözünü alıqdan sonra vətəninə dönerkən Həstərxan şəhərində olmuşdur. Pyotr həqiqətən də 1722-ci ildə İran üzərinə bir ordu göndərmiş, lakin bu ordu yalnız Dərbəndi işğal etmişdi. Pyotr Qarabağ meliklərinə Səfəvilərə qarşı qiyam qaldı-

haribələr nəticəsində çoxlu sayda müsəlman qətlə yetirilmiş və mühacirət etməyə məcbur olmuş, bu mühacirələr tərəfindən boşalan əraziyə ermənilər yerləşmişdilər. Bu ərazilərdən biri də Qarabağ idi. Bu, bir tərəfdən xristian ermənilər tərəfindən yardım edilmiş Rusiya İmperiysi-

hazırlayanlar yaxşı bilirdilər ki, Osmanlı İmperiyanı parçalaya bilmək üçün ən yaxşı yol burada yaşayan qeyri-müsəlman azlıqlarını dövlətə qarşı qaldırmaq və bundan bir alet kimi istifadə etməkdir. Rusların bu azlıqları Osmanlı Türklerinə qarşı qaldırmaqdə əsas məqsədi Os-

dıqları ərazilərdə əhalinin əsas hissəsini təşkil etdikləri halda, ermənilər yaşadıqları ərazilərin heç birində üstünlük təşkil etmirdilər. Həmçinin slavyanlar və yunanların xüsusi bir millət olmaq üçün her cür xüsusiyyətləri olduğu halda, ermənilər bütün tarix boyu bu xüsusiyyətlərdən

nin, digər tərəfdən də Osmanlı və Qacar dövlətlərinin Şərqi Anadolu və Qafqaz əhalisinin əsas etnik parçalanmasının başlangıcı idi. Ruslar İrəvan xanlığını istila edəndən sonra erməni əyalətinə çevrilmiş bu ərazinin müsəlman əhalisinin demək olar ki, üçdə ikiçini bu ərazi-dən köçməyə məcbur etmişdilər. Ruslar Şərqi Anadolu-nu işğal etdikləri zamanlarda ermənilər ruslara kömək etməyə getmişdilər. Mühərribə

manlı İmperiyanı bir neçə müstəqil və asan ələ keçirə biləcəyi zəif dövlətlərə parçalamaqdan ibarət idi. Bu plana görə, Rusiya Balkanlarda slavyanlara və yunanlara, Şərqi Anadolu və Qafqazda isə ermənilərə el uzatmışdı. Bu strategiyanın Rusiya-yə bir sırada fayda getirəcəyi gözlənilirdi. Bu strategiyaya görə, Osmanlı İmperiyanı zəifləyəcək, onun qüvvəsi azalacaq ki, bu da Rusyanın Osmanlı İmperiyanı aradan

məhrum idilər. Ona görə də, Rusiya ilk növbədə müstəqil dövlət qurmaları üçün ermənilərin beyninə şovinist hissələri aşılamağı öz üzərinə götürmüştü. Hətta Rusiya Osmanlılardan torpaq qoparmaq üçün ermənilərə yardım göstərmış, ermənilərin Qafqazda bir «Ermenistan» adlı dövlət qurmağa və bu dövlətin geləcəkde «Osmanlı Ermenistanı» ile birləşib «Böyük Ermenistan» adlı dövlət vəd edərək onları şirnikləndirmişdi.

Ermənilərin Rusiya ilə əməkdaşlığı 1813-1828-ci illərdə onların Qafqazda Qacarlar qarşı mühabibədə rusları hərtərflili təchiz etməsindən sonra konkret bir forma almış, ruslar bu regionda Qacarların sahib olduğu bir sıra əraziləri ələ keçirmişdi ki, bu ərazilərə ermənilərin məskunlaşduğu ərazilər də daxil idi. Rusiya çarı I Aleksandr dövründə «Gülüstan müqaviləsi» ilə Qarabağ xanlığı Rusiyaya ilhaq edilmiş, «Türkmençay müqaviləsi» ilə Naxçıvan və İrəvan xanlıqları da Rusiya hakimiyəti altına keçmiş, bütün Qızılay Azərbaycan Rusiya imperatorluğuna birləşdirilmişdi.

(ardı gələn sayımızda)

Rusiya üçün böyük strateji əhəmiyyəti olan region asanlıqla təbe oluna biləcək kiçik dövlətlərə bölünəcək, bununla da Rusiya bu regionda öz maraqlarını qorumaq üçün bu qeyri-müsəlmanlardan istifadə edə biləcəkdi. Bütün bunlar üçün Rusiya tərəfindən bu xalqların hər birinə ayrı-ayrılıqda kompensasiya vəd etməli idi. Rusyanın bu qeyri-müsəlmanları inandırmaq üçün ən yaxşı tələsi onlara müstəqillik vəd etməsi idi

rib əsrlərini ələ etməyi tövsiyə etmişdi. II Yekaterina dövründə rus ordusu Anadolunun bir neçə bölgəsini işğal etməyi bacarsa da, burada uzun müddət qalma-yıb təcili geri dönmüşdü».

1790-ci ildə Qafqazda yaşayan və kiçik azlıq təşkil edən ermənilər Osmanlı və Qacar Türklerinə qarşı ixti-şaslar törətməyə başlamış,

zamanı ruslara kömək etmiş ermənilər rusların mühabibənin sonunda Şərqi Anadolu-nu tərk etməsi ilə Osmanlı Türklerinin cavab tədbirlərindən qorxaraq, rusların təzyiqi ilə köçməş olan müsəlmanların ərazilərinə köç etməyə məcbur olmuşdular. Bütün bu hadisələrin son nəticəsi olaraq, Anadolu müsəlmanları və buranın vətəndaş-

götürmək niyyətini asanlaşdıracaq.

Rusiya üçün böyük strateji əhəmiyyəti olan region asanlıqla təbe oluna biləcək kiçik dövlətlərə bölünəcək, bununla da Rusiya bu regionda öz maraqlarını qorumaq üçün bu qeyri-müsəlmanlardan istifadə edə biləcəkdi. Bütün bunlar üçün Rusiya tərəfindən bu xalqların hər biri-